

Arrest

nr. 111 403 van 8 oktober 2013
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: X
X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Noord-Koreaanse nationaliteit te zijn, op 16 mei 2013 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 april 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 6 augustus 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 september 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. DENTURCK, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen volgens hun verklaringen op 22 december 2011 het Rijk binnen en dienden op 22 december 2011 een asielaanvraag in. Op 17 april 2013 werden de beslissingen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissingen.

1.2. De bestreden beslissing voor mijnheer W. K. (verzoeker) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Noord-Koreaanse nationaliteit te bezitten, geboren te zijn in de provincie (do) Pyongannam, Kaechong district (gun), Pukwonri op 18 februari 1946. Uw grootvader kwam uit een familie van rijke herenboeren en daardoor behoorden jullie niet tot een goede klasse. U was de enige zoon van een onderwijzer en een verpleegster. Toen u in de lagere school zat werd uw vader gearresteerd in 1956 en sindsdien weten jullie niets meer van hem. U werd met uw moeder vervolgens in 1957 naar een afgelegen plattelandsplaats gestuurd, met name naar de provincie Hamgyongbuk, Hoeryong district, Shinhung li. U maakte uw middelbare school af en leerde daar Russisch. Vanaf 1975 werden mensen met een 'slechte' achtergrond ook geaccepteerd om in Rusland te gaan werken. Van 1975 tot 1978 werkte u er als truckchauffeur. Het jaar na uw terugkeer in 1979 huwde u met K. S. H. (...) (O.V. 6.936.071; CG 11/27290/B) in Shinhung li. Jullie enige zoon werd in 1983 geboren. Uw vrouw hoedde vee en uw standplaats was ook op de boerderij als hersteller van landbouwmachines. In 1997 werd u ervan verdacht een slogan op het hek van de werkplaats te hebben aangebracht waardoor u gearresteerd en mishandeld werd. Op 1 augustus 2005 liet u zich in dronken toestand ontvallen dat de tien principes gelijk waren aan de tien geboden in de bijbel. Dit werd gerapporteerd aan de autoriteiten en een vriend verwittigde u de dag erop dat u het land direct moest verlaten omdat u in gevaar was. Op 3 augustus 2005 vertrok u met uw vrouw naar China. De eerste twee jaren verbleven jullie in de provincie "Kilim" (de Chinese provincie Jilin, Yongil stad (Yánjí shì in Chinees), Cheulnamka. Hier werkt u eerst in een fabriek en nadien verdiende u veel geld als smid. De controle was er echter streng en daarom vestigden jullie zich in de Riuniung provincie (Liaoning in Chinees), in een afgelegen bergdorp ver van de stad Thériun (Dalian in Chinees). U verbleef er op een boerderij en hoedde er vee. In de lente van 2010 werd u tot protestant gedoopt. U wou identiteitsdocumenten bekomen in China en vroeg dit aan missionaris So. Hij zei dat het beter was om naar België te vertrekken. Op 18 december 2011 spoorden jullie van Dalian naar Beijing. Jullie vlogen naar Europa en verklaren zich vluchteling in België op 23 december 2011.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en wel om volgende redenen.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over zijn identiteit, nationaliteit, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf en de door hem afgelegde reisroute. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Uit informatie verkregen van de Zuid-Koreaanse ambassade, waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt, blijkt immers dat u over de Zuid-Koreaanse nationaliteit beschikt. U heeft deze informatie echter verzwegen voor de Belgische asielinstanties. U verklaarde in het kader van uw asielaanvraag in België immers dat u over de Noord-Koreaanse nationaliteit beschikt (Verklaring DVZ, 16 januari 2012, punt 6). Het gegeven dat u, die oorspronkelijk uit Noord-Korea komt, na aankomst in Zuid-Korea de Zuid-Koreaanse nationaliteit heeft verkregen, heeft u echter nooit aangehaald. U heeft ook nooit uw Zuid-Koreaanse reispaspoort voorgelegd, terwijl uit de reeds aangehaalde informatie van de Zuid-Koreaanse ambassade blijkt dat u wel over een dergelijk document beschikt en u bovendien uitdrukkelijk gevraagd werd naar eventuele identiteitsdocumenten (Verklaring DVZ, 16 januari 2012, punten 17-20). U heeft dan ook getracht om op intentionele wijze de Belgische asielinstanties te misleiden over uw nationaliteit. U verzweeg deze feiten niet enkel, u heeft er ook over gelogen. U ontkende zelfs uitdrukkelijk de Zuid-Koreaanse nationaliteit te hebben. Uw leugens over zulk cruciale element als uw nationaliteit ondermijnen op fundamentele wijze uw algehele geloofwaardigheid. Zelfs na confrontatie met de informatie van de Zuid-Koreaanse ambassade, bleef u ontkennen over de Zuid-Koreaanse nationaliteit te beschikken (Gehoorsverslag CGVS, 4 februari 2013, pp. 7-8). Deze vaststelling ondermijnt verder uw algehele geloofwaardigheid.

Het gegeven dat u mogelijks ook nog steeds over de Noord-Koreaanse nationaliteit beschikt en het gegeven dat Noord-Koreanen die in het buitenland asiel hebben aangevraagd bij terugkeer naar Noord-

Korea zeker problemen riskeren die gelijkstaan aan vervolging, leidt in uw geval echter niet tot een toekenning van de vluchtelingenstatus, noch van de subsidiaire beschermingsstatus. Volgens de definitie van vluchteling in artikel 1, A, 2 van het Vluchtelingenverdrag is een vluchteling immers elke persoon die "uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren. Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term 'het land waarvan hij de nationaliteit bezit' elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet invoert. Dit laatste geldt ook bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Volgens artikel 2, k) van Richtlijn 2004/83 moet onder 'land van herkomst' in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet immers het land of de landen van nationaliteit worden verstaan. Het volstaat met andere woorden om een asielaanvraag te beoordelen naar één referentieland waarvan verzoekende partij de nationaliteit draagt.

Gezien uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat u zeker over de Zuid-Koreaanse nationaliteit beschikt, dient uw asielaanvraag te worden beoordeeld ten aanzien van Zuid-Korea. U heeft echter niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan ten aanzien van Zuid-Korea, noch dat u in geval van een terugkeer naar Zuid-Korea een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. U haalde bij aanvang van uw asielaanvraag immers geen elementen ten opzichte van Zuid-Korea aan, terwijl dit redelijkerwijze wel van u kan verwacht worden indien u een vrees voor vervolging zou hebben ten aanzien van Zuid-Korea of indien u in geval van een terugkeer naar Zuid-Korea een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Gezien al deze vaststellingen heeft u dan ook niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan ten aanzien van Zuid-Korea, noch dat u in geval van een terugkeer naar Zuid-Korea een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ook in hoofde van uw echtgenote, K. S. H. (...) (O.V. 6.936.071; CG 11/27290/B), neemt het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Noord-Korea, maar dat u wel naar Zuid-Korea kan worden teruggeleid."

1.3. De bestreden beslissing voor mevrouw S. H. K. (verzoekster) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Noord-Koreaanse nationaliteit te bezitten, geboren te zijn in Pyongyang stad, Putonggang Kuyok, Taetariung nummer 1 op 5 april 1946. Uw vader was lid van de Arbeiderspartij en werkte bij het politieke departement van de politie tot hij in 1967 plots gearresteerd werd. U was 21 jaar en zat in uw derde jaar aan het medisch college toen uw jongere broertje stierf aan de mazelen. U werd met uw moeder verdreven naar een afgelegen plattelandsplaats, met name naar de provincie Hamgyongbuk, Hoeryong district, Shinhung li. Uw moeder overleed er nog datzelfde jaar. Het hele dorp bestond uit families van 'verdrevenen' en jullie konden gedurende twintig jaar geen contact hebben met de buitenwereld zodat u niet wist hoe aan nieuws te geraken van uw vader. U kende K. W. (...) (O.V. 6.936.071; CG 11/27290) die ook in dat dorp woonde al lang maar jullie hadden geen geld om te huwen

tot na zijn terugkeer uit Rusland waar hij was kunnen gaan werken. Jullie huwden in 1979 en jullie enige zoon werd in 1983 geboren. U hoedde vee en de standplaats van uw man was ook op de boerderij als hersteller van landbouwmachines. In 1997 had uw man een probleem maar toen werd hij vrijgelaten bij gebrek aan bewijs. In augustus 2005 liet uw man zich in dronken toestand ontvallen dat de tien principes van de partij gelijk waren aan de tien geboden in de bijbel. Dit werd gerapporteerd aan de autoriteiten en een vriend verwittigde hem daarvan. U vertrok met uw man naar China. De eerste twee jaren verbleven jullie in de provincie "Kilim" (de Chinese provincie Jilin, Yongil stad (Yánjí shì in Chinees), Cheulnamka. U zorgde voor een oudere dementerende vrouw. Jullie verhuisden naar de Riuniung provincie (Liaoning in Chinees), in een afgelegen bergdorp ver van de stad Thériun (Dalian in Chinees) en jullie werkten er op een boerderij. In de lente van 2010 werd u gedoopt in een ondergrondse protestantse kerk. Jullie hadden niet genoeg werk op de boerderij en wilden identiteitsdocumenten bekomen in China. Jullie vroegen dit aan de missionaris. Hij zou u naar een goede plaats sturen. Op 19 december 2011 vlogen jullie van Beijing naar Europa en verklaren zich vluchteling in België op 23 december 2011.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en wel om volgende redenen.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over zijn identiteit, nationaliteit, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf en de door hem afgelegde reisroute. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Uit informatie verkregen van de Zuid-Koreaanse ambassade, waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt, blijkt immers dat u over de Zuid-Koreaanse nationaliteit beschikt. U heeft deze informatie echter verzwegen voor de Belgische asielinstanties. U verklaarde in het kader van uw asielaanvraag in België immers dat u over de Noord-Koreaanse nationaliteit beschikt (Verklaring DVZ, 16 januari 2012, punt 6). Het gegeven dat u, die oorspronkelijk uit Noord-Korea komt, na aankomst in Zuid-Korea de Zuid-Koreaanse nationaliteit heeft verkregen, heeft u echter nooit aangehaald. U heeft ook nooit uw Zuid-Koreaanse reispaspoort voorgelegd, terwijl uit de reeds aangehaalde informatie van de Zuid-Koreaanse ambassade blijkt dat u wel over een dergelijk document beschikt en u bovendien uitdrukkelijk gevraagd werd naar eventuele identiteitsdocumenten (Verklaring DVZ, 16 januari 2012, punten 17-20). U heeft dan ook getracht om op intentionele wijze de Belgische asielinstanties te misleiden over uw nationaliteit. U verzweeg deze feiten niet enkel, u heeft er ook over gelogen. U ontkende zelfs uitdrukkelijk de Zuid-Koreaanse nationaliteit te hebben. Uw leugens over zulk cruciale element als uw nationaliteit ondermijnen op fundamentele wijze uw algehele geloofwaardigheid. Zelfs na confrontatie met de informatie van de Zuid-Koreaanse ambassade, bleef u ontkennen over de Zuid-Koreaanse nationaliteit te beschikken (Gehoorverslag CGVS, 4 februari 2013, p. 7). Deze vaststelling ondermijnt verder uw algehele geloofwaardigheid.

Het gegeven dat u mogelijks ook nog steeds over de Noord-Koreaanse nationaliteit beschikt en het gegeven dat Noord-Koreanen die in het buitenland asiel hebben aangevraagd bij terugkeer naar Noord-Korea zeker problemen riskeren die gelijkstaan aan vervolging, leidt in uw geval echter niet tot een toekenning van de vluchtelingenstatus, noch van de subsidiaire beschermingsstatus. Volgens de definitie van vluchteling in artikel 1, A, 2 van het Vluchtelingenverdrag is een vluchteling immers elke persoon die "uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren. Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term 'het land waarvan hij de nationaliteit bezit' elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien

hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroeft. Dit laatste geldt ook bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Volgens artikel 2, k) van Richtlijn 2004/83 moet onder 'land van herkomst' in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet immers het land of de landen van nationaliteit worden verstaan. Het volstaat met andere woorden om een asielaanvraag te beoordelen naar één referentieland waarvan verzoekende partij de nationaliteit draagt.

Gezien uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat u zeker over de Zuid-Koreaanse nationaliteit beschikt, dient uw asielaanvraag te worden beoordeeld ten aanzien van Zuid-Korea. U heeft echter niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan ten aanzien van Zuid-Korea, noch dat u in geval van een terugkeer naar Zuid-Korea een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. U haalde bij aanvang van uw asielaanvraag immers geen elementen ten opzichte van Zuid-Korea aan, terwijl dit redelijkerwijze wel van u kan verwacht worden indien u een vrees voor vervolging zou hebben ten aanzien van Zuid-Korea of indien u in geval van een terugkeer naar Zuid-Korea een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Gezien al deze vaststellingen heeft u dan ook niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan ten aanzien van Zuid-Korea, noch dat u in geval van een terugkeer naar Zuid-Korea een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ook in hoofde van uw echtgenoot K. W. (...) (O.V. 6.936.071; CG 11/27290) neemt het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Noord-Korea, maar dat u wel naar Zuid-Korea kan worden teruggeleid."

1.4. Stukken

Verzoekers voegen bij hun verzoekschrift drie artikelen in het Koreaans met Engelse vertaling.

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoekers hebben tegen de bestreden beslissingen twee verzoekschriften ingediend. In het belang van een goede rechtsbedeling is het aangewezen de twee beroepen wegens verknochtheid samen te voegen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3.2. Verzoekers beroepen zich op een schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bij de uiteenzetting van de middelen blijkt dat verzoekers opkomen tegen de inhoudelijke motieven van de bestreden beslissing en wil dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de feitelijke beoordeling overdoet. Zij voeren dan ook de schending van de materiele motiveringsplicht aan.

4. Nopens de status van vluchteling

4.1. Verzoekers gaan er aan voorbij dat de identiteit en nationaliteit de kernelementen uitmaken in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vervolging zich voordoet of ernstige schade veroorzaakt wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht eerst verzoekers voorgehouden nationaliteit beoordeeld. Immers indien verzoekers volhouden nog de Noord-Koreaanse nationaliteit te bezitten naast de Zuid-Koreaanse, en dus de dubbele nationaliteit hebben, dienen ze aan te tonen dat ze geen bescherming kunnen vinden in beide landen. De vaststelling dat zij bescherming kunnen vinden in één van de landen waarvan zij de nationaliteit bezitten, volstaat aldus om de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming te weigeren.

4.2. Hierbij berust de bewijslast bij de verzoekende partijen en is het hun verantwoordelijkheid om hun beweerde identiteit en nationaliteit aan te tonen en dit door middel van authentieke identiteitsdocumenten ondersteund door geloofwaardige verklaringen of, wanneer ernstige juridische en/of materiële moeilijkheden worden aangetoond om een sluitend bewijs voor te leggen, op basis van coherente verklaringen desgevallend ondersteund door concrete en objectieve informatie. Immers voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking op de verzoekende partij.

4.3. De Raad stelt dienaangaande vast dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de vingerafdrukken van beide verzoekers teruggevonden werden in de database van de tot Zuid-Koreaan genaturaliseerde Noord-Koreanen (antwoorddocumenten "*resultaat verificatie databank Zuid-Korea*", NK2013-015w en NK2013-016w). De Raad stelt bovendien vast dat, conform de overeenkomst *Note Verbale CGRS-KR-001: Exchange of biometric data tot detect, prevent and disrupt abuse of the Belgian asylum agency*, op 4 december 2012 tijdens een onderhoud met de heer K., Eerste Secretaris en Consul op de ambassade van de Republiek Korea te Brussel, nagegaan werd of beide verzoekers daadwerkelijk de Zuid-Koreaanse nationaliteit verkregen hadden. In de antwoorddocumenten van Cedoca NK2013-015w en NK2013-016w wordt telkens uitdrukkelijk gesteld dat "*Volgens de diplomatieke vertegenwoordiger van de Republiek Korea (Zuid-Korea) in Brussel*" zijn beide asielzoekers "*afkomstig uit Noord-Korea*", maar hebben zij "*ondertussen de (Zuid-)Koreaanse nationaliteit verworven*". Verzoekers beschikken elk "*over een (Zuid)Koreaans reispaspoort*". Bij deze documenten werden zowel de *Note Verbale CGRS-KR-001* gevoegd, als de toestemming van verzoekers van 16 oktober 2012 om hun vingerafdrukken over te maken aan de Zuid-Koreaanse autoriteiten, als hun vingerafdrukken als het resultaat van de verificatie van beider vingerafdrukken, overgemaakt door de Zuid-Koreaanse ambassade bij de Europese Unie ("*Fingerprints Inquiry Report*"), waaruit ontegensprekelijk blijkt dat verzoekers vingerafdrukken teruggevonden werden in de databank van Zuid-Korea.

De Raad stelt dan ook vast dat uit deze documenten ontegensprekelijk blijkt dat, op basis van verzoekers vingerafdrukken, kan vastgesteld worden dat zij beiden de Zuid-Koreaanse nationaliteit op basis van naturalisatie genieten en over een Zuid-Koreaans reispaspoort beschikten. Verzoekers gaven beiden toestemming om hun vingerafdrukken aan de Zuid-Koreaanse ambassade over te maken, zodat deze toestemming geldt voor alle en dus ook eerder gemaakte vingerafdrukken. Uit de door verzoekster geciteerde Zuid-Koreaanse nationaliteitswet (wet nr. 16) kan echter niet worden afgeleid "*dat Zuid-Korea alle personen die geboren zijn op het Koreaanse schiereiland, beschouwd als Zuid-Koreanen*",

integendeel artikel 2, lid (1), alinea 3 verwijst uitdrukkelijk naar personen geboren in de Republiek Korea, zijnde Zuid-Korea. Verweerder stelt in dit verband *“dat alhoewel de Zuid-Koreaanse grondwet voorziet in de automatische toekenning van de Zuid-Koreaanse nationaliteit aan Noord Koreanen deze laatsten steeds een administratieve procedure dienen te doorlopen (zie bijlage)”*, waarbij de Raad vaststelt dat de aan de nota gevoegde bijlage inderdaad in een administratiefrechtelijke procedure voorziet.

4.4. Waar verzoekers menen dat zij *“als Noord-Koreaan nooit een voet aan land gezet [hebben] in Zuid-Korea, zelfs niet op de hoogte [waren] van deze Zuid-Koreaanse grondwettelijke bepaling, noch van het feit dat [zij] op grond daarvan automatisch over de Zuid-Koreaanse nationaliteit [zouden] beschikken”*, kan de Raad niet anders dan vaststellen dat dit klemt met de informatie verkregen van de Zuid-Koreaanse ambassade, waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt (stuk 22) en waaruit blijkt dat verzoekers genaturaliseerd zijn tot de Zuid-Koreaanse nationaliteit, hetgeen toch enige administratiefrechtelijke actie vanwege verzoekers impliceert, temeer de Zuid-Koreaanse staat alleszins over de vingerafdrukken van beide verzoekers beschikt. Aldus is geenszins aannemelijk dat verzoekers onwetend zijn over hun Zuid-Koreaanse nationaliteit. Waar verzoekers menen *“ook nooit over enig officieel document [te hebben beschikt] waarmee [zij] [hun] Zuid-Koreaanse nationaliteit [hadden] kunnen aantonen”*, klemt ook dit met deze informatie waaruit blijkt dat zij over een reispaspoort beschikken. Verzoekers zijn dan ook niet ernstig waar zij proberen de bewijslast om te draaien en het CGVS verwijten *“geen paspoortnummer of ander bewijs”* inzake het Zuid-Koreaanse paspoort te hebben voorgelegd. Indien verzoekers volhouden in China gebruik gemaakt te hebben van vervalste papieren, dan kan echter niet worden ingezien waarom ze hun Zuid-Koreaanse reispaspoort niet zouden gebruikt hebben gezien zij hier alleszins de beschikking over hadden.

4.5. Hoe dan ook, verzoekers bezitten de Zuid-Koreaanse nationaliteit. Derhalve dient hun asielaanvraag afgewogen te worden ten opzichte van Zuid-Korea. Verzoekers verdere verweer inzake een terugkeer naar Noord-Korea wordt dan ook niet nuttig aangevoerd, te meer nu de bestreden beslissingen terecht uitdrukkelijk vermelden *“Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Noord-Korea, maar dat u wel naar Zuid-Korea kan worden teruggeleid”*.

4.5.1. Verzoekers menen dat hun aanwezigheid in Zuid-Korea tot represailles zou kunnen leiden ten aanzien van hun zoon in Noord-Korea. Dit is een hypothetische vrees, immers er wordt niet aangetoond hoe de Noord-Koreaanse autoriteiten zouden te weten komen dat verzoekers in Zuid-Korea verblijven, noch dat de Noord-Koreaanse autoriteiten omwille van deze reden verzoekers hun zoon zouden straffen, te meer verzoekers zich toch al tot Zuid-Koreanen hebben laten naturaliseren. Derhalve kunnen verzoekers zich evenmin beroepen op hun emotionele schade (en gezondheidsrisico) gezien geenszins is aangetoond dat deze feiten zich überhaupt zouden voordoen. Bovendien wordt niet aangetoond waar hun zoon verblijft.

4.6. Verzoekers menen verder dat *“bovendien is vastgesteld dat Noord Koreanen in Zuid Korea als tweederangsburgers beschouwd worden, die zwaar gediscrimineerd worden op de arbeidsmarkt en in het dagelijkse leven. Op grond van hun “dubbele nationaliteit” worden Noord-Koreanen, zelfs wanneer zij de Zuid-Koreaanse nationaliteit officieel verworven hebben, niet aanvaard in de Zuid-Koreaanse maatschappij. Vooreerst worden Noord-Koreanen bij aankomst in Zuid-Korea opgenomen in een Beschermings- en Vestigingsprogramma van de staat. Daar waar dit programma gepromoot wordt als een bescherming van de Noord-Koreaanse vluchtelingen, moet dit beschouwd worden als een onvrijwillige opsluiting van de Noord-Koreaanse vluchtelingen voor een periode van 6 tot 9 maanden. De vrijheden van Verzoeker zouden aldus ernstig geschonden worden door dergelijke disproportionele maatregelen. Daarenboven worden Noord Koreaanse vluchtelingen waarvan Zuid Korea verdenkingen heeft dat zij een spion zouden zijn voor Noord Korea door de inlichtingdiensten opgesloten voor intensief verhoor. Noord Koreaanse vluchtelingen lopen daarbij het risico mishandeld te worden en zelfs te overlijden, zonder dat enige rechtsmiddelen ter hunner beschikking staan. Gezien de hoge leeftijd van Verzoeker dient vastgesteld te worden dat hij over een gegronde vrees beschikt emotioneel en lichamelijk te lijden (in het slechtste geval zelfs te overlijden) wanneer hij op grond van zijn Noord Koreaanse nationaliteit door de Zuid Koreaanse autoriteiten vastgehouden en zelfs misbruikt zou worden in kader van het Beschermings- en Vestigingsprogramma van de Zuid Koreaanse staat”*.

Het volstaat niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoekers in het land waarvan zij de nationaliteit bezitten werkelijk worden bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekers blijven hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 18 december 2004, nr. 138.480; RvS 18 december 2009 nr. 5146). Daar waar verzoekers naar het artikel "*Why North Korean escapees cannot go back to South Korea*" en bijlagen verwijzen, stelt de Raad vast dat dit een persoonlijke mening weergeeft van een anonieme auteur en dat de erin vermelde juridische bepalingen betrekking hebben op "*defectors*" (overlopers), wat niet gelijkgeschakeld kan worden met gewone vluchtelingen. Ook het andere artikel en de blog hebben betrekking op *defectors*.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade volstaat verder op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees of dat risico reëel is. Deze vrees of dat risico dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoekers dienen in dit verband de vrees of het risico concreet aannemelijk te maken. Deze vrees moet gegrond, concreet, actueel en persoonlijk zijn. Een louter theoretische, vage, onpersoonlijke of hypothetische vrees volstaat niet om een beroep op internationale bescherming te funderen. Verzoekers halen geen gegronde, persoonlijke vrees aan, noch inzake de beweerde zware discriminaties noch inzake het "Beschermings- en Vestigingsprogramma" (en hun hoge leeftijd).

4.7. Verzoekers beperken zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het tegenspreken en ontkennen van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissingen, maar laten na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissingen kunnen weerleggen. Verzoekers weerleggen dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissingen. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissingen overeind.

4.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

5. Nopens de subsidiaire bescherming

5.1. Verzoekers menen in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.2. Verzoekers hebben niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers beroepen zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoen aan de criteria van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dat verzoekers als tweederangsburger behandeld worden in een land waar zij nog nooit geweest zijn, is niet aangetoond noch aannemelijk gemaakt. Dat verzoekers niemand kennen in Zuid-Korea kan evenmin een grond voor internationale bescherming uitmaken.

5.3. Verzoekers tonen niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5.4. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV X / IV en RvV X / IV worden gevoegd.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK